

Českomoravská myslivecká jednota – její struktura a fungování

Úvaha na téma členské základny, výkonu funkcí, pozice MS, úlohy OMS a centrálních orgánů

Mgr. Miroslav Wolf, Mgr. Josef Drmota

V průběhu podzimních měsíců loňského roku byla po dohodě s redakcí časopisu Myslivost zpracována série úvah na téma významu myslivosti vystupující v roli hospodářského, ekologického a především zájmového odvětví lidské činnosti. Uvedené stati byly postupně zveřejněny na stránkách našeho časopisu a vyvolaly relativně značný ohlas. Potěšující je zejména skutečnost, že reakce byly vesměs kladné a že čtenáři pochopili podstatu celé myšlenky i důvod, proč uvedená série vznikla. O tom svědčí kromě jiných i příspěvek Václava Soukupa uveřejněný v lednovém čísle.

Vzhledem k souběžně probíhající lovecké sezóně a díky častým kontaktům s větším počtem myslivců jsme také společně řadu nastíněných myšlenek během „posledních lečů“ oživilí a dále rozvinuli. Z drtivé většiny diskusí vyplýval navíc jednoznačný požadavek na zpracování obdobně koncipované úvahy na téma činnosti naší jednotné myslivecké organizace. Na „přetřes“ pochopitelně přišla i méně populární a velmi ožehavá témata, jakými je například problematika činnosti jednotlivých orgánů ČMMJ, likvidace obchodní společnosti Interlov, zvyšování členských příspěvků apod.

Přestože se nechceme v žádném případě dotknout cti ani odborné úrovně členské základny jakožto celku, musíme bohužel konstatovat, že se ani jedna podobná diskuse neobešla bez poměrně nepříjemného zjištění, že velká část našich řadových myslivců má jen velmi mlhavé (a mnohdy dokonce naprosto nulové) povědomí o fungování ČMMJ, o její roli, organizačním uspořádání, způsobu volby jednotlivých orgánů, o jejich pravomocech, náplni práce, rozdělení vlastních členských příspěvků apod.

Pravděpodobně nejzajímavějším dotazem, se kterým jsme se v daných diskusích setkali, byl dotaz, proč Myslivecká rada „zpracovala a přijala tak špatný zákon o myslivosti“. Na tomto místě je snad nejlepší ponechat podobné otázky bez dalšího komentáře. Nicméně za připomenutí v roli jistého mementa jistě stojí.

Poté, co jsme si nastíněné (ale i mnohé další) problémy v rámci možností objasnili, vyplynula z diskusí opakovaně prosba o stručné shrnutí diskutovaných faktů a o jejich zveřejnění na stránkách Myslivosti.

Právě proto, že si dobře uvědomujeme, na jak vratkou půdu se pouštíme, si dovoluujeme celé zamyšlení uvést tímto poněkud zdlouhavějším, nicméně snad dostatečně vysvětlujícím, úvodem. Byli bychom také velmi rádi, kdyby byly následující řádky chápány především jako pokus o přínos k všesměrové komunikaci a ke zkvalitnění práce celé naší organizace. V žádném případě nemají být zesměšňováním některé části členské základny, ani skrytou formou útoku proti našim svazovým orgánům. S takovým úmyslem rozhodně tyto řádky psány nebyly. Pevně také věříme, že podobně jako podzimní úvahy vyvolaly plodnou polemiku, vyvolá i tento příspěvek odpovídající pokračování, ve kterém se kompetentně, korektně a bez emocí vyjádří k některým problémům další funkcionáři ČMMJ.

Děkujeme předem všem čtenářům za pochopení.

Diskutovaná témata si dovoluujeme rozdělit do několika samostatných sekcí v závislosti na jejich obsahu i závažnosti a pochopitelně také s ohledem na zaměření výše nastíněných diskusí.

1. Způsob nabytí členství v ČMMJ, práva a povinnosti členů

Máme-li uvést tento okruh problémů, vyvábí se nejčastěji pokládaná otázka typu: „Můžete mi prosím říct, co tam ta ČMMJ vlastně dělá?“

Již sama její formulace navozuje ve většině případů dojem (který bývá následně

potvrzen), že ČMMJ je vnímána jako cosi fiktivního, stojícího mimo svět řadových myslivců, mimo jejich chápání a mimo možnosti ovlivnění čehokoliv. Řadoví myslivci chápou často vrcholné vedení ČMMJ v Praze jako nějaký samostatný, s nimi zcela nesouvisející orgán, který si funguje sám pro sebe. Výsledkem navazující diskuse je pak poznání skutečnosti, že většina našich členů vstoupila do této organizace tak, že bezprostředně po zkouškách zprostředkovaných okresním mysliveckým spolkem (OMS) dostali do rukou přihlášku, kterou vyplnili s vědomím, že se to „sluší“ a že za ně tato organizace zajistí uhrazení povinných pojistek a ... nějaký servis.

Z diskusí ovšem opakovaně vyplynulo i další, bohužel nepříliš radostné poznání, že málokdo z našich členů ví, že existují nějaké závazné Stanovy ČMMJ, kde je hledat a co je v nich obsaženo. I starší praktikové a letití členové jednotné organizace mají bohužel pouze mlhavou představu o struktuře své vlastní organizace, o fungování systému voleb, o svých právech a povinnostech (zejména právu účastnit se aktivně voleb a spolurozhodovat tak o řízení organizace) atd. Pro většinu z nich vztah vůči fungování ČMMJ končí tím, že „někdo ve sdružení“ (obvykle finanční hospodář) vybere na konci roku příspěvky podle společného seznamu a že se „někdo další“ postará o „ostatní“ potřebné věci.

Výsledkem tohoto stavu je většinou závěr celé diskuse ve stylu: „To se mne netýká, to je organizování, papírování a politikaření. To není pro mne a nezajímám se o to. Já chci jenom dělat praktickou myslivost. Ale ať se o to postarají pořádně ti, kteří tam jsou, když už tam jsou...“. Otázkou samozřejmě zůstává, kdo jsou ti „oni“ myšlení. A právě slovo „oni“, resp. slovní spojení „oni tam v Praze“ je středobodem mnohých úvah a základním momentem, kdy se nedokáží členové ztotožnit s organizací, jejímiž jsou členy.

Jinak pro pořádek - kompletní znění platných stanov ČMMJ je k dispozici na všech OMS, ale lze je prostudovat i například na webových stránkách na adrese:

<http://www.cmmj.cz/cmmj/stanovy.asp>

2. Struktura organizace, OMS versus MS

Pro začátek je třeba asi připomenout, sice známou, ale mnoha členy asi zatím nezaregistrovanou jistou „dvoukolejnost“ řízení myslivosti v České republice. Z hlediska vlastního výkonu práva myslivosti a mysliveckého hospodaření v honitbách myslivost řídí státní správa prostřednictvím obcí s rozšířenou pravomocí.

Myslivci, držitelé loveckých lístků, se mohou sdružovat (a drtivá většina tak činí) v rámci jednotné myslivecké organizace – Českomoravské myslivecké jednoty, jejímž základním článkem je okresní myslivecký spolek.

Vzhledem k výše uvedenému si nemohu odpustit drobné připomenutí, které bývá většinou v podvědomí našich myslivců zakořeněno naprosto mylným způsobem. Jedná se o to, kdo vlastně pro řadového člena členství v ČMMJ zprostředkovává. Většina myslivců totiž za svoji „základní“ organizaci ve vztahu k ČMMJ považuje nejčastější formu sdružování myslivců na místní úrovni - tedy vlastní myslivecké sdružení (MS). To je ovšem zcela zásadní omyl, který si pokusíme vysvětlit v dalším textu.

Skutečnost je totiž taková, že myslivecká sdružení jsou ze zákona naprosto samostatnou právnickou osobou (institucí), která je vytvořena na základě VLASTNÍCH stanov schválených Ministerstvem vnitra na základě zákona o sdružování občanů. A primárním cílem mysliveckého sdružení jakožto sdružení občanů je obvykle provoz myslivosti v konkrétní honitbě. Vůči Českomoravské myslivecké jednotě pak takové myslivecké sdružení nemá fakticky žádnou organizační, ani právní vazbu a už v žádném případě ne podřízenou! Většina myslivců je totiž členem ČMMJ prostřednictvím územně příslušného Okresního mysliveckého spolku (OMS). Myslivecké sdružení sice může (a v praxi to tak také většinou funguje) provádět (obvykle na základě dohody o spolupráci) styčný kontakt mezi členskou základnou a OMS, ale ve skutečnosti je onou mateřskou základnou a nejnižší organizační vazbou každého myslivce v rámci ČMMJ příslušný okresní myslivecký spolek. Každý člen je totiž členem ČMMJ právě prostřednictvím OMS, jemuž platí členské příspěvky a od nějž také dostává, resp. měl by dostávat, odpovídající koncový servis (placení pojistek, členskou evidenci, informace o akcích atd). A na základě takového vztahu je z opačné strany pohledu jasné, že okresní myslivecký spolek nemůže cokoliv nařizovat mysliveckým sdružením, ale pouze svým vlastním členům.

Oslovuje-li tedy okresní myslivecký spolek myslivecká sdružení, musí se tak díť pouze na základě vzájemné dohody a příslušné myslivecké sdružení musí být ochotno dané informace svým členům, kteří jsou zároveň členy OMS, zprostředkovat. Zpětně pak funkcionáři mysliveckých sdružení nemohou vystupovat na jednáních v rámci ČMMJ jakožto zástupci mysliveckého sdružení, ale jako zástupci členů ČMMJ, kteří jsou zároveň členy daného MS (kteří jsou sdruženi v příslušném sdružení). Fungování MS je totiž řízeno platnými zákony (nikoliv stanovami ČMMJ) a jeho funkcionáři (předseda, hospodář, myslivecká stráž apod.) jsou jmenováni a účty skládají orgánu státní správy myslivosti (pověřenému úřadu).

Pro někoho je možná docela matoucí, že Stanovy ČMMJ pamatují i na místní úroveň sdružování myslivců a povolují jim zakládat tzv. místní organizace. Jejich činnost však vyžaduje vlastní organizační řád a nemají právní subjektivitu (jinými slovy – jejich člen je stále členem ČMMJ prostřednictvím OMS). Jelikož ale není běžné, že by myslivci takového základní organizace vytvářeli, plní tudíž některé funkce převážně MS na základě dohody s příslušným OMS. Na stejné úrovni ale může vystupovat i jiný uživatel honitby, který tímto pro „svoje myslivce“ organizuje základní myslivecký „svazový servis“.

Nejpodstatnějším faktem je ovšem vzhledem k diskutovaným problémům skutečnost, že tyto instituce mohou, cituji: „vysílat svého člena jako delegáta na jednání okresních sněmů a navrhnout svého člena za kandidáta do okresních orgánů“ (viz. dále). Dal by se tedy názorně říci následující hypotetický příklad.

Na schůzi MS Horní Dolní rozhodují členové, že pošlou na jednání v rámci ČMMJ Frantu Nováka. Po odhlasování je tedy vyslán Franta Novák, ale ne jako zástupce MS Horní Dolní, ale jako zástupce členů ČMMJ sdružených v MS Horní Dolní! A to je dost podstatný rozdíl! A pokud je řádným členem MS Horní Dolní například Jan Kozel (držitel loveckého lístku, člen např. Safari Clubu a nečlen ČMMJ), nemůže pro zvolení Franty Nováka jakožto zástupce na jednání v rámci ČMMJ hlasovat!

3. Otázka členského příspěvku

Mezi nejpalčivější problém naší svazové současnosti patří otázka členského příspěvku, jeho výše a způsobu rozdělování. Zjednodušená představa je, že peníze „zmizí kdesi v Praze“. Skutečnost je ovšem taková, že členský příspěvek vybírá od jednotlivých členů jejich domovský OMS a následně jej přerozděluje. Základní členský příspěvek byl Sbořem zástupců dne 14. 6. 2008 stanoven na 800 Kč počínaje datem 1. 1. 2010. Do ústředí v Praze (tedy přesněji řečeno na provoz sekretariátu, prezentaci myslivosti, pořádání výstav, dotace pro některé aktivity a další centrálně pojaté aktivity) je odváděna částka 140 Kč (včetně 5 Kč na Fond pro podporu a rozvoj), na pojištění myslivců (tedy „pro“ pojišťovnu Halali) odchází částka 250 Kč a zbytek (tedy 410 Kč) zůstává pro potřeby a zajištění provozu domovského OMS.

Zajímavý je i poměr posledního navýšení členského příspěvku (od roku 2010 je navýšen z původních 500 Kč na celkem 800 Kč) o 300 Kč. Z příspěvku 800 Kč totiž zůstává podle nového rozdělení na OMS místo původních 260 Kč nyní celých 410 Kč, pojištění u Halali je navýšeno ze 150 Kč na 250 Kč, tedy o 100 Kč, odvod pro sekretariát v Praze je navýšen o 40 Kč (z 50 Kč na 90 Kč). Přestože se k tomuto problému ještě vrátíme, poznamenáme pouze drobný dovětek – o tomto navýšení nerozhodli funkcionáři „sekretariátu v Praze“, jak je někdy prezentováno (ti k tomu nemají v žádném případě oprávnění), ale delegovaní zástupci jednotlivých OMS v demokratickém hlasování na celostátním Sboru zástupců ČMMJ.

Je třeba zdůraznit, že z poměru čísel jasně vyplývá, že největší navýšení je právě u podílu OMS (o 150 Kč). O současné výši členského příspěvku a jeho rozdělení byl uveřejněn podrobný článek Ing. Krause – předsedy Ekonomické komise ČMMJ v Myslivosti 8/2008, str. 33.

Aby ale nevznikla nechtěná mýlka! Sekretariáty OMS mají ovšem také nemalou režii a jsou také vystaveny novým ekonomickým podmínkám, zdražování cen energií, poštovního apod. Z uvedených prostředků jsou hrazeny nejen náklady na provoz okresních sekretariátů, ale také (minimálně částečně) výdaje spojené s regionální prezentací myslivosti, pořádáním chovatelských výstav, zajištění chodu odborných komisí, zkoušek adeptů, zkoušek lovecké upotřebitelnosti loveckých psů, střeleckých

akcí, dnů dětí a mládeže, soutěží O zlatou srnčí trofej a mnohé další.

Na závěr k tomuto odstavci snad jen drobná osobně míněná poznámka. Osm set korun není malá částka. Nicméně investujeme ji do svého koníčku. A tato investice je jednorázová s periodou jednoho roku. Zkusme se prosím zamyslet, kolik utratíme například při návštěvě jednoho jediného kulturního podniku, plesu, taneční zábavy nebo dobře rozjeté „pánské jízdy“. A pro porovnání na úplný závěr. Roční povinné výdaje u Moravského rybářského svazu jsou zhruba následující: roční příspěvek 400 Kč (a neobsahuje přitom žádné pojištění. Ani rybářova zdraví, ani jeho okolí). Povolenka k lovu (mimopstruhová – je levnější než pstruhová) 750 Kč. Náhrada brigád (v případě neodpracování) činí kolem 700 Kč (i více podle podmínek místní organizace). Minimální náklady tedy činí asi 1850 Kč ročně. Jen za to, že dotyčný „může k vodě“.

4. Systém voleb a volených zástupců

Přestože by každý člen jakékoliv organizace měl znát dopodrobna také její stanovy, dovolíme si na tomto místě stručné shrnutí, ve kterém se pokusíme jednoduše vysvětlit, jak se může řadový člen ČMMJ zapojit do činnosti a systému volby vlastních zástupců v orgánech na okresní i centrální úrovni.

Výchozím bodem je již zmíněná základní úroveň (tedy myslivecké sdružení se smlouvou vůči okresnímu mysliveckému spolku nebo eventuálně základní organizace). Tato organizace vysílá svého delegáta na okresní sněm (konaný obvykle jednou ročně v průběhu ledna až dubna) a navrhuje svoje kandidáty do okresních orgánů (okresní myslivecká rada a okresní dozorčí komise). Na okresním sněmu jsou voleny všemi přítomnými delegáty (tajná volba, podmínky stanoví předem jmenovaná volební komise) výše uvedené okresní orgány a také tu volí přítomní zástupci delegáta na červnový Sbor zástupců nebo jednou za pět let na sjezd ČMMJ, který volí Mysliveckou radu a Dozorčí radu na centrální celostátní úrovni.

V případě, že některý člen ČMMJ není zastupován základní organizací, má pochopitelně právo účastnit se osobně okresního sněmu a využít plně svůj hlas pro rozhodování o chodu celé organizace. Může zde také pochopitelně vznášet odpovídající připomínky, dotazy a vystoupit se svým příspěvkem do diskuse. Otázkou do diskuse na tomto místě zůstává, jak by měly okresní myslivecké spolky postupovat při rozesílání pozvánek na okresní sněm. Správný postup spočívá zajisté v tom, že odpovídající OMS pozve své členy na jednání okresního sněmu prostřednictvím smluvně kooperujících MS (event. skutečně zřízených základních organizací tam, kde fungují), které mohou za členy vyslat zatupující delegáty. U členů nezařazených na nižší úrovni (existuje řada myslivců bez trvalého vztahu vůči nějakému uživateli honitby) se jeví jako vhodný způsob zaslání osobní pozvánky, vyvěšení informace na webových stránkách, vývěsce OMS apod. Možností je více. Nezařazený člen pak může rozhodovat při jednání svým jedním hlasem. Delegát pověřený jiným subjektem pak disponuje počtem hlasů odpovídajícím počtu členů, kteří jej k zastupování delegovali.

Jako kandidáti volených orgánů OMS mohou pochopitelně vystupovat navržené členové ČMMJ, kteří jsou v daném termínu zapsáni na kandidátní listiny. Shrneme-li tento bod z hlediska stanov, můžeme snad stručně konstatovat, že kterýkoliv plnoletý člen ČMMJ může vystupovat jako kandidát do mysliveckých orgánů a má také právo účastnit se aktivně volby do těchto orgánů. Má tedy plné právo spolurozhodovat o jejich složení. Celá volba je založena na plně demokratických principech – hlasování je rovné, tajné a do funkcí jsou zvoleni kandidáti, kteří obdrželi největší počet hlasů. Volební období je pětileté a funkce jsou čestné (jsou tedy vykonávány mimo svoje zaměstnání a bez nároku na mzdu).

Z okresní úrovně povstávají navržené kandidáti pro odpovídající centrální orgány. Jejich volba je otázkou sjezdů (po ukončení pětiletého volebního období). Mezi sjezdy rozhodují na Sboru zástupců o závažných otázkách zástupci jednotlivých OMS a klubů ČMMJ (s jedním hlasem na každých 500 svých členů). Ti řeší problémy jako je například vznik nebo zrušení obchodní organizace, výše členského příspěvku, rozpočet apod. Uvědomme si také, že právě na této úrovni se rozhoduje o činnosti organizace, finančních tocích, investicích i personálním složení jednotlivých orgánů. I o těchto otázkách tedy spolurozhodují naši zástupci, tedy ti, které jsme si sami z našeho středu vybrali (nebo

kteří jsme vybrat umožnili, v některých případech i pouhou naší nečinností). Shrňme-li tedy výše uvedená pravidla a zejména úlohu jednotlivých členů ČMMJ při spolurozhodování o chodu organizace, vychází nám jednoznačná možnost aktivní účasti každého jednotlivého myslivce na tomto procesu a možnost jeho zapojení jak v roli kandidáta, tak v roli volitele.

To, že z každých voleb vychází vítězové a poražení (ať jednotlivci či uskupení) je zcela běžný rys demokratických systémů. Ve výsledku tedy můžeme naříkat pouze na to, že vyhráli zástupci „jiného tábora“, nikoliv však na to, že se „děje něco, co nikdo nechtěl“. Vždyť lidé, kteří rozhodují o nás všech, jsou ti, kteří z popsaného demokratického procesu vzešli jakožto „nejžádanější“. Takové jsou prostě zásady demokracie a máme jen dvě možnosti – buď je v rámci organizace plně respektovat, a nebo s nimi nesouhlasit, nicméně být tím pádem členy menšiny a snažit se svojí aktivitou v následujícím volebním období něco změnit. Tuto skutečnost a zejména svůj vlastní přístup k celé záležitosti necht' si tedy každý přehodnotí ve své mysli sám. Že ale tou správnou cestou k nápravě čehokoliv rozhodně nebude ono výše naznačené: „...to se mne netýká...“ tušíme zřejmě všichni.

5. Shrnutí, význam ČMMJ, role jednotlivce

Na výše naznačená témata by se pochopitelně dalo diskutovat dlouhou dobu a dalo by se popsat mnoho stránek. To nejpodstatnější však snad bylo uvedeno a byl také naznačen ne jeden směr, kterým by se přemýšlení o současnosti a zejména budoucnosti ČMMJ mohlo ubírat. Nicméně si na úplný závěr neodpustíme ještě několik postřehů, osobních zkušeností a snad i rad pro případné zájemce, kteří tento příspěvek dočetli až na toto místo. Doufáme také, že za ně nebudeme odsouzeni, protože tak činíme se stejným záměrem, který již byl naznačen v úvodu.

Právo každého z nás účastnit se spolurozhodování o chodu naší organizace je samozřejmé a předpokládáme, že nyní je i dostatečně srozumitelné. Chceme-li ovšem o něčem smysluplně rozhodovat, vyžaduje to i od nás určitou dávku erudice, sledování současných trendů (nejen v myslivosti, ale také v ekonomice, ekologii, státní správě, veterinární oblasti, názorech veřejnosti i v dalších odvětvích), soustavné sebevzdělávání a překonání pohodlnosti. A ruku na srdce poprvé, milí kolegové myslivci, přiznejme si, že v tomto směru máme všichni určité rezervy. Vždyť stačí jen drobná osobní anketa kolik z nás (včetně našich funkcionářů!) neodebírá anebo nečte alespoň časopis Myslivosť přinášející základní a aktuální informace z různých mysliveckých oborů, včetně svazového života. Kolik z nás si za poslední tři roky nekoupilo ani jednu odbornou publikaci? Jak již bylo řečeno, tento příspěvek není napsán s tím, aby se kohokoliv dotknul, ale do celého systému patří i nezanedbatelná role již několikrát zmíněných delegátů na okresních sněmech. Jejich výběr je bohužel mnohdy prováděn na základě pouhé ochoty k vykonání této nevděčné a relativně nezáživné funkce, eventuálně na základě „služebních zásluh“ v rámci myslivecké organizace (vhodněji řečeno počtu let při výkonu práva myslivosti). Nikdo již většinou nezkontroluje erudici, vzdělání a přehled vysílaného delegáta či jeho objektivní schopnost reagovat na řešená témata. Okresní sněmy (které tak za nás přímo spolurozhodují o našich záležitostech!) se bohužel často mění v přátelské besedy, na kterých se s pokyvujícími hlavami vyslechnou několik referátů, lehce se zbystří při zprávě předsedy finanční komise a v případě kladného stavu konta i pozitivního návrhu rozpočtu se znovu zabředne do debaty s letitými kamarády. Nakonec se „pro formu“ zvedne ruka k předloženému usnesení, které obvykle obsahuje i jméno toho, kdo bude rozhodovat o našich záležitostech (např. o výši členského příspěvku, likvidaci obchodních společností atd. na úrovni nejvyšší), spořádá se naplánovaná svačina a delegáti se spokojeně rozejdou do svých organizací. A celý kolotoč může pokračovat příštím rokem na honech opětovně položenou otázkou: „Co tam v té ČMMJ vlastně dělají?“.

Zástupce, který je zvolen do jakýchkoliv orgánů svým souhlasem s kandidaturou totiž kromě souhlasu s kandidaturou jako takovou musí dát souhlas s tím, že bude plnit roli zvoleného zástupcem se všemi klady i zápory. Tedy v první řadě to, že bude přenášet názory oběma směry, tedy nahoru i dolů. Svým volitelům musí zaručit, že jejich názory a připomínky přenesou a přednesou na jednáních na vyšší úrovni. To je většinou kandidáty ještě akceptovatelné. Neméně důležitý moment, už ale mnohdy zapomínaný, je to, že po

proběhlém jednání musí delegát informovat jak a o čem se jednalo, jaké jsou závěry a vysvětlit, jak a proč se k takovým závěrům došlo a co to bude znamenat pro nejbližší budoucnost.

Zvolený zástupce do jakéhokoliv orgánu ČMMJ ale také musí svým souhlasem s kandidaturou vědomě respektovat, že na plnění svých úkolů bude mít dostatek času a prostředků. I když jsou jednání svolávána na volné dny, je třeba ukrojit něco ze svého osobního volna, občas se uvolnit z práce, dojet tam či onam a komunikovat s více lidmi a orgány. Jestliže je ČMMJ organizací společenskou a zájmovou, je někdy obtížné uhradit veškeré náklady tak, jak je to běžné například v komerční sféře.

Poněkud komplikovanější je pak představa o tom, jak začít zastupovat svoje kolegy v některých orgánech ČMMJ, např. zprvu na úrovni OMS. I zde není počátek cesty nijak problematický – ochotných a zejména pracovitých lidí je málo, stačí se jen poptat, projevit zájem a cesta do některé odborné komise OMS (střelecké, kynologické, myslivecké, ekonomické) je v podstatě otevřena. Oficiální návrh ze strany MS už se zajisté na členské schůzi prosadí.

Jenže nyní následuje to obtížnější – pět let poctivé a nezištné práce ve volném čase. Desítky hodin ročně obětované cestám, schůzování, přemýšlení a práci. A ruku na srdce podruhé – jsme dnes ochotni všichni tuto oběť podstoupit, obzvláště dojíždíme-li do okresního města i desítky kilometrů? Jestliže ano, nebývá pak již problém udělat si během takto proinvestované energie i času natolik dostatečné renomé, že budeme v následujícím funkčním období úspěšně schopni obhájit svoji kandidaturu na posty volitelné v rámci okresu. A po dalším volebním období pak snad budeme mít díky vlastní péči a šikovnosti dostatek štěstí, že se celý kolotoč zopakuje na úrovni nejvyšší. Jestli jsme tedy počítali opravdu dobře a jedno volební období je pětileté, máme za sebou dvacet let poctivé práce věnované ku prospěchu ČMMJ. A zde prosím ruku na srdce potřetí. Jsme to opravdu ochotni postoupit a vystoupit alespoň na ten první pomyslný stupínek? Odpověď nechť hledá opět každý sám u sebe.

Protože toto zamyšlení bude pro někoho zajisté na mnoha místech vyznívat jako kritika (byť se snahou o jednoduché vysvětlení a pojmenování některých problémů naší organizace), neodpustíme si na úplný závěr ještě jeden osobní názor na to, k čemu je vlastně ČMMJ potřeba.

Jako soudně uvažující lidé nemůžeme být pochopitelně s mnoha věcmi spokojeni (spokojenost je koneckonců prvním krokem k usedlosti a zastavení pokroku). Nicméně nás doslova děsí momentálně probíhající odliv členů z řad ČMMJ. Děsí i názory typu, že obdobná organizace není pro „normální“ myslivce k ničemu. V této ukvapenosti se totiž skrývá obrovské nebezpečí. Nebezpečí rozpadu ojedineleho organismu, který se formoval a vyvíjel po více než osm desetiletí. Organismu, který s určitými boly přečkal různá problémová období a různé politické systémy.

Jeho zánik by totiž během času vedl ve svých důsledcích k zániku myslivosti v té podobě, v jaké ji známe dnes. Je jen iluzorní představou „normálních“ myslivců, že bez podobně silné a masivní „jednoty“ by tu svoji „normální“ myslivost mohli i ve středně vzdálené budoucnosti stejným způsobem i nadále provozovat.

Současná doba je především o financích a silné lobby. Lobby zájmových skupin. A proti různým tendenčním zájmům (vlastníků pozemků, ekologických aktivistů aj.) je třeba postavit dostatečně účinnou, srozumitelnou a především slušně vedenou lobby mysliveckou. Takové účinné lobby není v žádném případě v současnosti schopen žádný jednotlivec. Není jí schopna žádná početně omezená skupina lidí. Dokáže ji provést pouze silná, skutečně jednotná organizace. Taková, jakou je Českomoravská myslivecká jednota.

Hledáte-li hmatatelný důkaz toho, že svoje zájmy dokázala alespoň v některých případech prosadit, podívejte se prosím alespoň na současnou minimální výměru honiteb či na pořad Tisíc let české myslivosti. Ani jedna z těchto věcí není výsledkem osvíceného jednání lidí na dvou či třech odpovídajících místech, ale mravenčí prací desítek pro většinu z nás anonymních členů ČMMJ. A je jen škoda, že funkcionáři ČMMJ nevyužívají více možnosti informovat o proběhlých jednáních, záměrech, plánech, úspěších i neúspěších. Mohou k tomu využít například stránky časopisu Myslivost či okresní

Věstníky ČMMJ. Tyto informace řadovému členu náleží a on nemá jinou možnost, jak se k nim dopracovat. A přitom právě zmínění „bezejmenní“ funkcionáři možná vykonali mnoho pozitivní a prospěšné práce pro všechny, ale nikdo se o ní bohužel nedozví. Obdobné informace bychom zajisté uvítali jak z úrovně centrální, tak i okresní. Jen tak lze zajistit výměnu praktických zkušeností a poznatků, které jsou těmito aktivními lidmi průběžně sbírány.

Nesdílíme-li názor, že ČMMJ je organizace správně fungující, udělejme vše pro to, aby se fungující stala. Každý z nás má tuto možnost ve svých rukou. Jak? Právě na tuto otázku jsme se snažili v tomto příspěvku odpovědět. Vystoupení, oslabení a pozvolný zánik nic neřeší a bude jen na škodu celé naší myslivosti.

Nejsme skeptici. Ale novou podobně silnou organizaci jakou je ČMMJ se již nikdy českým myslivcům vybudovat nepodaří.